

IN MEMORIAM

Branko Abramović (1950.-2008.)

U svom domu u Sesvetama, ležeći, mirno, napustio je ovaj svijet naš prijatelj Branko.

Tamo su se doselili njegovi roditelji iz Gorskog kotara, a 4. listopada 1950. Branko je ugledao svijet i već u ranoj mladosti počeo planinariti sa svojim ocem Vinkom i prvim susjedom Josipom Rukavinom, kao član PD-a Lipa. Ova iskustva odredila su i daljnji Brankov život koji je bio vezan za meteorologiju, špiljarstvo, planinarenje, ekologiju, prirodu općenito.

Nakon osnovne škole (u Sesvetama), od 1965. pohađao je Srednju školu „Ruđer Bošković” – smjer radio i TV mehaničar. Služio je vojni rok u Nišu i 1970. zaposlio se u RIZ-u. Radio je u novim proizvodnim pogonima u Slunju, gdje je boravio tri godine, ali je tražio novi posao i kroz njega sebe. I našao ga je u Hidrometeorološkom zavodu Republike Hrvatske. Na terenu je boravio daljnjih deset godina u protugradnoj obrani u koprivničkom kraju. Tamo je u Draganovcu zasnovao brak sa suprugom Marinkom, 1980. rodila im se kći Tanja, a poslije i unuk Matija. Uz posao i obitelj Branko je planinario, fotografirao, sudjelovao u radu planinarskog društva i bavio se ekologijom.

Dolaskom proljeća 1991., otišao je kao dragovoljac s jedinicom u Baniju, a potom 1993. i na područje Dubrovnika. Skroman kakav je bio, nije u razgovorima to spominjao, a i na izletima gdje se ljudi još više zblize, tek je tu i tamo izrekao pokoju šturu rečenicu o tim iskustvima. Nakon Domovinskog rata, do svoje smrti 19. ožujka 2008., malo je reći prerane i nagle, nastavio je raditi u Hidrometeorološkom zavodu, ali od tada na Griču.

Branko je držao predavanja o svojim istraživanjima, ekologiji, gljiviarstvu (osnivač je Gljivarskog društva Sesvete) i u društvu Goranin čiji je također bio član. Pisao je i za Sesvetske novine, prvi tekst u nizu planiranih bio je o kišomjernoj stanici Sesvete, a trebali su uslijedi-

Hrvoje Grgić

ti i tekstovi o speleologiji, no nije bilo suđeno, novine su se nakon četiri broja, bankrotom izdavača, ugasile.

Ljubav prema prirodi i svom poslu prenio je i u svoj dom. U svom vrtu instalirao je malu mjernu meteorološku stanicu, gdje je obitelj Abramović službeno motrila kišomjer od 2002.

U Speleološki odsjek HPD-a »Željezničar« Branko je došao 2004. i 2005. prošao Speleološku školu. Bio je najstariji sudionik svih Željezničarovih škola - imao je 55 godina. Speleologiju je također povezo s meteorologijom. Već 2004. mjerio je temperaturu zraka, i to slučajno ili ne, na samu 120. godišnjicu prvog mjerenja temperature zraka u jednom speleološkom objektu u Hrvatskoj (u jednoj ledenici u Gor-

skom kotaru prije 120 godina temperaturu je izmjerio Dragutin Hirc), a 2005. mjerio je zajedno s Vladom Božićem meteorološke parametre u špilji Veternici i jami Dvogači na Medvednici. Ovaj projekt opisan je u našem časopisu *Speleolog* (2005, godište 53, str. 67.). Dvije godine poslije Branko je objavio svoje istraživanje Muževe hiže (Muževa hiža i njezina tajna, *Speleolog* 2007, godište 55, str. 115).

Kolega i prijatelj iz Zavoda, Davor Samoščanec, zabrinut za Brankovo loše zdravstveno stanje nagovorio ga je na pregled i organizirao mu liječenje, nakon čega su mu se tegobe smanjile pa se Branko vratio prirodi i istraživanjima.

Na tim izletima, ali i u bolesti koja je uznaredovala, pratile su ga dr. Viktorija Erdeljić i Anuša Raić. Jednom sam prilikom i sam bio pozvan da Branku pravim društvo na izletu u

Skrad i Vražji prolaz, uz našeg prijatelja i vodiča Ivicu Šnajdara i kćerku Nadu. Branko je bio ponosan na taj kraj, vidno bi živnuo, a inače šutljiv, počeo bi nizati bezbroj priča, detalja i podataka.

Naš prirodoslovac Dragutin Hirc vidio je i početkom 20. stoljeća opisao drvene čamce u Muževoj hiži, koji su zatim bili potopljeni do vrlo sušnog ljeta kada ih je Branko vidio i fotografirao. Opisivao mi ih je, na našem putu vlakom do Skrada, kao drvene škrute – ljesove, kako ih Gorani zovu. I sada ne znam što misliti. Je li mu se, kao dobrom, hrabrom i blagom čovjeku ukazala Hipnosova posjeta par mjeseci prije konačnog odlaska? Je li moguće da je jezero s Haronovim čamcem dio toka rijeke Styks, a Hiža dom mnogih dobrih Muževa?

Hrvoje Grgić